

prima instanță: I. Pâcaleu

dosarul 3ra-61/15

instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

Î N C H E I E R E

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grigori Eugenia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Eugenia către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Fălești, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Grigori Eugenia și menținută hotărîrea Judecătoriei Fălești din 08 mai 2014,

c o n s t a t ă:

La 18 martie 2014, Grigori Eugenia a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Fălești, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta Grigori Eugenia indică că la 20 noiembrie 2013, în cadrul unui control efectuat de Inspectoratul Fiscal de Stat r. Fălești la Î.I „Grigori Eugenia”, care îi aparține și totodată la care activează în calitate de vânzătoare, de către Inspectoratul Fiscal de Stat r. Fălești au fost depistate, la ușa de intrare, 12 kg de pulpe congelate care nu erau la vânzare și cu atît mai mult nu se aflau în frigider la vitrină.

Mai indică reclamanta că în urma controlului, Inspectoratul Fiscal de Stat r. Fălești a întocmit un act de control nr. 1-645215 din 20 noiembrie 2013 și în

conformitate cu art. 253 alin. (1) Cod fiscal i-a fost aplicată amendă în mărime de 10 000 lei.

Menționează reclamanta că actul de control susmenționat, a fost întocmit de către inspectorii fiscali Cireș Tamara și Lucanovschi Aliona, care au amenințat-o că-i vor stopa activitatea de întreprinzător.

Reclamanta Grigori Eugenia solicită anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat r. Fălești nr. 1864 din 09 decembrie 2013, emis în baza actului de control nr. 1-645215 din 20 noiembrie 2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Fălești din 08 mai 2014, cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Eugenia către Inspectoratul Fiscal de Stat r. Fălești, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Grigori Eugenia și menținută hotărîrea Judecătoriei Fălești din 08 mai 2014.

La 24 noiembrie 2014, Grigori Eugenia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanței, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Fălești din 08 mai 2014, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Eugenia către Inspectoratul Fiscal de Stat r. Fălești.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Grigori Eugenia a indicat că, consideră hotărîrile instanțelor judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, cu aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, cu interpretarea eronată a legii, precum și cu aprecierea arbitrară a probelor.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigori Eugenia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Grigori Eugenia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigori Eugenia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Grigori Eugenia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari